

B. Amler, D. Betke, H. Eger, C. Ehrich, A. Kohler, A. Kutter, A. von Lossau, U. Müller, S. Seidemann, R. Steurer, W. Zimmermann 1999. Working Group on Integrated Land Use Planning Land Use Planning Methods, Strategies and Tools Eschborn, 1999 Published by: Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit (GTZ) GmbH P.O. Box 5180, 65726 Eschborn, Germany 212 pages

3. Uygulama Odaklı Bir Planlama Sürecinin 3 Ögesi

3.1 Yinelemeli Bir Süreç Olarak Planlama

3.2 Arazi Kullanım Planlamasının Hazırlanmasında Önemli Adımlar

3.3 Veri ve Bilgilerin Toplanması ve Analizi

3.4 Planlama ve Ajansların Yetkisi

3.5 Planların Hazırlanması

3.6 Müzakere ve Karar Verme

3.7 Planların Değerlendirilmesi ve Gerçekleştirilmesi

Arazi kullanım planlamasının yinelemeli bir süreç olarak anlaşılması gerektiği varsayımına dayalı olarak, aşağıdaki bölüm AKUP sürecinin unsurlarını tanıtmaktadır:

- AKUP'un hazırlanması,
- veri ve bilgilerin toplanması ve analizi,
- kapasite geliştirme,
- planların hazırlanması,
- müzakere ve karar verme
- Planların yapılması ve onaylanması.

Bu süreçte özellikle önemli olan, çatışan çıkarlar ve konumlar arasında arabuluculuk yapan ve arabuluculuk yapan ve çok yönlü işbirliği ilişkileri kuran çatışma yönetimidir.

Yukarıda bahsedilen uygulamaya yönelik planlama sürecinin unsurları, verilen hedef tarafından yönlendirilir. Birbirleri içerisinde; planlamayı optimize etme, ilgili çatışmalar ve bu çatışmaları çözme arasında hareket ederler.

İlk olarak, ana amaç

- mevcut yerel kaynaklara göre arazi kullanımını optimize etmek ve aynı zamanda
- hasarı en aza indirmek

İkinci olarak, amaç

- çatışmaların çözümüne giderek daha fazla katkıda bulunmak
- köyler arasında - ekilebilir çiftçiler ve pastoralistler arasında,
- yerleşimciler ve sakinler arasında,
- farklı etnik gruplar arasında,
- ormancılık yetkilileri ve köy toplulukları arasında,
- büyük arazi sahipleri ile arazisi olmayanlar arasında
- topraksız çiftçiler ile tarımsal reform yetkilileri veya yargı arasında,
- etnik gruplar ve yeni yerleşimciler arasında vb.

3.1 Yinelemeli Bir Süreç Olarak Planlama

Planlamanın net olarak tanımlanmış, birbirinden ayrı ve belli bir sıra ile takip edilmesi gereken adımlarla yapılması gerektiği, birçok ülke ve kuruluşta halen yaygın bir anlayıştır. Aşağıda sunulan alternatif konsept, teknik işbirliği uygulamasında kendini kanıtlamıştır ve buna yinelemeli süreç denir. Bazen planlama sürecinin farklı unsurlarına tahsis edilen adımlar eş zamanlı olarak yürütülür. Pilot önlemlerin uygulanması, veri ve bilgilerin toplanması ve analizi ile aynı zamanda başlar. Müzakere süreçleri tüm planlama sürecine eşlik eder. Daha sonraki eylemler için sonuçlar, halihazırda gerçekleştirilen adımlar sırasında kazanılan deneyimlerden ve bilgilerden çıkarılır. Genel koşullar değişiyorsa aynı prosedür izlenmelidir. Yinelemeli planlama, sürekli bir öğrenme sürecine dayanır. Daha fazla soru sormaya ve öğrenmeye dahil olan herkesin hazır olmasını gerektirir. Her aktivite, planlama sürecine dahil olanlar arasındaki her etkileşim, yeni bilgi ve deneyim sağlar. Bu, durumun anlaşılmasını geliştirir ve gerçekleştirilen önlemler hakkındaki bilgileri artırır. Önlemlerin amaçlanan etkileri olmaması durumunda, yinelemeli planlama, hızlı tepki vermeyi ve gerekli değişiklik veya ayarlamaları yapmayı mümkün kılar. Arazi kullanım planlaması doğrudan adım adım bir prosedür değil, yinelemeli ve döngüselidir. Bu, rotasının düzensiz olduğu ve deneyimden kaynaklanan geri izlemeyi gerektirdiği anlamına gelir. Ayrıca onaylanmış hedeflerin sürekli olarak yeniden kontrol edilmesi ve artık uygun olmadıklarında değiştirilmesi gerekir. Bununla birlikte, yinelemeli bir süreç olarak planlamanın anlaşılması, belirli faaliyetlerin sonuçlandırılması gereken bir zaman çerçevesine ihtiyaç olmadığı anlamına gelmez. Bu şekilde, nihai planın onaylanmasından hemen önce, kilit rakamların dikkate alınmamış olabileceği netlik kazanabilir.

Bu durumda gerçekleşirse, eylem için iki alternatif düşünülebilir:

- 1) Katılımcılar önce planı tamamlamaya ve daha sonra tüm paydaşlar dahil olmak üzere daha sonraki bir planlama sürecine uyarlamaya karar verebilirler;
- 2) Planlama süreci durdurulacak ve hemen ardından yeniden başlatılacaktır. Bu, birçok katılımcı için anlamaları zor olan bir U dönüşü anlamına gelir. Ayrıca plan uygulamasının sonuçlandırılmasında önemli bir gecikmeye neden olmaktadır.

Her iki alternatifin de avantaj ve dezavantajları göz önünde bulundurulmalıdır. Bu tür çatışma durumlarıyla açıkça ilgilenmek önemlidir. Bu, tüm katılımcıların direktiflerin karşılanması ile esnek bir uyarlamanın gerekliliği arasında ortaya çıkan gerilime ilişkin bir anlayış geliştirmesini gerektirir. Yinelemeli bir süreç olarak görülen planlama, anormal sonuçlara yol açmadan önce sapmalara tepki vermeyi ve hatalardan ders çıkarmayı kolaylaştırır. Ancak bu, yalnızca hatalar fark edildiğinde, bunlara tepki verildiğinde ve onlardan öğrenildiğinde geçerlidir. Yineleme, sorunları geniş bir sosyal temelde çözmeye yönelik sapmalar ve direnç yaklaşımları yoluyla tanıma ve öğrenme süreçlerinde adım adım yol gösterir. Tüm katılımcılar tarafından kabul edilen çözümlere ve anlaşmalara yol açar. Bunlar, sapmalar ve direnme yoluyla değişikliklere yol açan ve sırayla sürdürülebilir kalkınmanın ön koşulları olan süreçlerdir.

3.2 Arazi Kullanım Planlamasının Hazırlanmasında Önemli Adımlar

Arazi Kullanım Planlaması İhtiyacının Değerlendirilmesi

Arazi kullanım uygulamalarını değiştirme girişimi genellikle doğrudan paydaşlardan değil, yetkililerden, hükümetten ve sivil toplum kuruluşlarından veya topluluklardan gelir. Aynı zamanda, arazi kullanımındaki değişiklikler, kırsal alanlardaki teknik projelerin sonucu olabilir.

Dış kuruluşlar tarafından yerel düzeyde müdahale ihtiyacının çeşitli nedenleri olabilir:

- daha üst düzeydeki planlama hedefleri nedeniyle, bazı alanlar pilot alanlar olarak seçilmiştir;
- çevresel tahribat artışına karşı önlem alınmalıdır;
- arazi kullanım anlaşmazlıkları çözülecektir;
- daha yüksek düzeyde planlama çıkarları ile ilgili olarak arazi kullanımına yönelik direktifler uygulanacaktır (örn. su temini).

Yerel halk, çevresel riskleri genellikle yetkililerden, danışmanlardan veya teknik uzmanlardan farklı algılar. Arazi kaynaklarına yönelik tehlikeler veya tahribat, arazi kullanımını fiilen etkileyece kadar genellikle eleştirel olarak kabul edilen bir konu haline gelmez. Bu nedenle, çevreye yönelik herhangi bir potansiyel risk, farklı çıkar grupları tarafından sorun analizi aşamasında zaten tartışılmalıdır. Riskler hem planlama aşamasında hem de planın uygulanması sırasında değerlendirilmeli ve dikkate alınmalıdır. Yerel halk tarafından dile getirilen sorunlar ve ihtiyaçlar, halihazırda algılanan çevre sorunlarının sonucu ve sonucu olabilir. Bu durumda, planlama sürecinde uygun çözüm stratejileri önermek için katılımcı sorun analizi sırasında nedenler belirlenmeli ve tartışılmalıdır. Arazi kullanım planlaması ihtiyacının belirlenmesinin temeli, nedenlerin ve birbiriyle bağlantılı nedenlerin tanımlandığı, analiz edildiği, değerlendirildiği ve tartışıldığı problem analizidir.

Arazi Kullanım Planlaması için Ön Koşullar

Arazi kullanım planının uygulanabilmesi için bazı ön koşullar aranmaktadır. Bunlar esasen genel şartlar çerçevesinde öngörülmüştür. Bir AUP sürecinde bu koşulların nasıl ele alınacağı ve AUP müdahalesinin sınırları Bölüm 7'de tartışılmaktadır. Planlı anlaşmaların uygulanması için önemli bir koşul, açıkça tanımlanmış bir ihtiyacın ve bununla bağlantılı olarak paylaşılan açık hedeflerin varlığıdır. Müzakere süreçlerinden kaynaklanan tüm katılımcılar ve ilgili taraflar tarafından.

Bunun ötesinde, aşağıdaki yerel ön koşullar oluşturulmalıdır:

- ulusal ve bölgesel planlara ilişkin bilgilerin mevcudiyeti,
- direktifler ve yönetmelikler ile bunların analizleri ve uygulama sırasında dikkate alınması;
- kırsal paydaşların önceliklerinin ve çalışma ritimlerinin dikkate alınması gereken gerçekçi bir zaman planının yanı sıra uygulama sırasında gerçekleştirilecek işlerin ve sorumlulukların netleştirilmesi;
- gerekli genişletme ve finansal hizmetlerin sağlanması;
- kullanımın kısıtlanacağı tüm tazminat alternatiflerini kullanmak;
- minimum lojistik ön koşullar.

Yukarıda sıralanan ön koşullar, proje tarafından doğrudan veya desteğiyle nispeten kolay ve az çabayla oluşturulabilir. Ancak, toplanma özgürlüğü ve ifade özgürlüğü gibi projeden etkilenmeyecek bazı ön koşullar vardır. Diğerleri ancak büyük bir çabayla yaratılabilir. Bunlar, verimli bir planlama ajansı kurma desteğini veya paydaşlarla diyalog kurma isteğinin yaratılmasını içerebilir. Bir proje genellikle diğer kurum, kuruluş, kişi veya projelerin desteğini gerektirir. Paydaşlar, kolaylaştırıcı bir ortam yaratmada önemli destekleyici ortaklar da olabilirler. Bu nedenle, bir diyalog kurmak ve ilgili taraflarla işbirliği yapmak stratejik öneme sahiptir.

Açıklık, diyalog ve işbirliği, diğer ön koşulların kademeli olarak başarılmasında anahtar terimlerdir:

- Kurumun eylemlerinde esneklik, resmi veya teorik çalışma yaklaşımlarının reddedilmesi, şeffaf ve katılımcı bir çalışma tarzına geçilmesi;
- hükümet dışı ortakları dahil etme olanaklarını genişletmek;
- geleneği olmayan yerlerde bile katılımcı nüfus tarafından katılımcı çalışma yöntemlerinin artan kabulü;
- paydaşlar tarafından ifade edilen arazi kullanımı kavramlarının geliştirilmesi;
- Destekleyici kuruluşlar ve diğer hükümet yetkilileri tarafından dezavantajlı grupların farkındalığı ve durumlarını değiştirme isteği.

Planlama Biriminin Belirlenmesi Arazi kullanım planlamasının yürütüldüğü proje alanı için yeterli birim nedir: bir su havzası alanı, bir topluluk bölgesi, bir idari birim veya başka bir coğrafi birim? Basit bir kural yoktur ve nihai karar her zaman fiili duruma bağlı olacaktır. Ancak, nüfus ve yerel kuruluşlarla birlikte bir karar verilmelidir. Çeşitli kriterler rol oynayacaktır: hedef nüfusun grup bilinci, yaşam ve üretim alanları, yerel örgütlerin bölgesel yetki sınırları ve projenin türü.

Proje topluluk gelişimine odaklanıyorsa, proje alanı muhtemelen topluluk bölgesini kapsayacaktır; bir arazi kaynakları yönetimi projesi ise, planlama alanı daha çok bir sosyal gruba aidiyet duygusuna veya hedef nüfusun kullanım alanına bağlıdır. Bir projenin merkezi giriş noktası su temini ise, havza alanı yeterli bir planlama birimi oluşturabilir. Bazen bir planlama alanının sınırları uygulama sırasında değişebilir. Bu özellikle, bölgeden yılda yalnızca bir kez geldikleri için daha önce paydaş olarak tanınmayan göçebe hayvan sahipleri beklenmedik bir şekilde ortaya çıkarsa olur.

Göçebe hayvan sahipleri, avcılar veya toplayıcıların da arazi kaynaklarını kullandığı bölgelerde, yerleşik arazi kullanıcıları (çoğu ekilebilir çiftçidir) kadar arazi kullanım planlaması çerçevesinde teşhis, planlama ve uygulamaya dahil edilmelidir - hem kadınlar hem de erkekler. Ayrıca köyler, özellikle köy amirleri tarafından sıklıkla fark edilmedikleri takdirde, nüfusun bu hareketli bölümünün özelliklerini dikkate almalıdır.

Arazi kullanım planlaması, planlama biriminin tüm alanlarında arazi kullanımı için tüm sorunların, potansiyellerin ve alternatiflerin anlaşılmasıyla ilgilenmelidir. Özellikle bozulmamış veya bozulmuş kısmi alanlarla seçici olarak ilgilenemez. Paydaşlar tarafından kullanılan tüm alan planlanmalıdır. Ancak uygulama faaliyetlerinin aynı ölçüde alanları kapsamaması gerekmeyecektir. Bir istisna, "artık hiçbir şeyin doğru olmadığı" ancak daha çok teorik bir durum olan köyler olabilir.

3.3 Veri ve Bilgilerin Toplanması ve Analizi

Arazi kullanım planlaması çerçevesinde, veri ve bilgi toplama ve analizini kapsayan aşama, teşhis aşaması - planlamanın başlaması ve uygulanması ile bitmeyecektir. Ancak, bir teknik işbirliği projesi açısından, arazi kullanım planlama sürecinin fiili başlangıcını ortaya koymaktadır. Katılım ilkesine göre, arazi kullanıcılarının kendi kendine yardım kapasitesinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu süreçte paydaşların bilgileri, sorunları, bakış açıları, beklentileri ve korkuları planlama sürecine dahil edilir. Burada tanımlanan müdahalelerin ve anlaşmaların sürdürülebilirliğinin nispeten güvenli olduğu düşünülmektedir. Ortak öğrenme süreci, sorunların dile getirilmesi ve planlama yetkinliğinin yanı sıra çözümlerin bulunmasına rehberlik etme kapasitesini teşvik eder.

Hangi veriler ve bilgiler gereklidir?

Veri ve bilgileri toplamak ve analiz etmek için katılımcı yöntemler kullanılarak, üst düzeyde (bölgesel, ulusal, uluslararası) öngörülen temel veriler ve analizleri genellikle ihmal edilir. Bununla birlikte, bu veriler de toplanmalı ve hem planlama hem de uygulama sürecinde dikkate alınmalıdır. Ulusal makamların temsilcileri genellikle fiziksel olarak mevcut olmadığı için, tamamen katılımcı bir şekilde ilerlemek her zaman mümkün değildir. Ancak, bir arazi kullanım planlama sürecinin başarısına ve sürdürülebilirliğine karar veren tam olarak bu birbiriyle ilişkili siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel yapılar ve kalkınma eğilimleridir. Bu, özellikle önemli katılımcıların katılımcı yöntemlerin yararlı olduğuna tam olarak ikna olmadığı durumlarda geçerlidir.

Bilgi kaynakları

Yukarıda belirtilen temel veriler aşağıdaki kaynaklarda izlenebilir:

- Veri ve kalkınma planları (ulusal/bölgesel);
- teknik servislerle istişare;
- Araştırma kağıtları;
- İstatistik;
- devlet bütçeleri ve diğer mali kaynaklar hakkında bilgi (örn. diğer bağışçılar);
- diğer projelerin ve sivil toplum kuruluşlarının faaliyetleri hakkında raporlar.

Toplarken, mevcut tüm verilerin arazi kullanım planlaması ile ilgili olmayacağı unutulmamalıdır. Bu nedenle, kafa karıştırıcı bir "veri labirenti"nden kaçınmak için dengeli bir "veri ekonomisi" uygulanmalıdır. İkincil bilgilerin değerlendirilmesine ek olarak, kilit bilgi kaynaklarıyla özellikle yaşlı insanlarla doğrudan temaslar ve tartışmalar özel bir öneme sahiptir. Verilen bilgiler sadece daha güncel olmakla kalmayıp, yerel halkın üstün direktiflere bakış açısını da yansıtmaktadır. Çeşitli farklı grupların ve cinsiyetlerin bakış açısı ve algısı çok farklı olabilir. Ayrıca sadece bu direktifler açısından değil, doğrudan yaşam alanlarında kendi yaşam koşulları açısından da önemlidir. Bu nasıl algılanıyor ve değerlendiriliyor? Tarihsel gelişim nasıl yansıtılır? Arazi kullanımı ihtilafları geleneksel olarak nasıl çözüldü? Önemli temel veri ve bilgi eksikliği varsa, "Bölgesel Odaklı Program Planlama" (ROPP) aracı veri toplamak için başka bir araç olabilir. ROPP iki çalışma aşamasından oluşur: 1) durumun analizi ve 2) bölgesel kalkınma kavramının detaylandırılması (ayrıca bkz. Ek 3).

Hazırlık ve Analiz

AKUP için gerekli temel veriler ROPP kullanılarak elde edilebilir. Genel olarak, LUP için tüm planlama alanına ilişkin belirli veriler gereklidir:

- mevcut arazi kaynaklarına ilişkin veriler,
- sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel, örgütsel ve kurumsal koşullar,
- bölgenin tarihi ve
- farklı paydaş gruplarının gelecek vizyonları.

Bu süreçte sadece veri ve bilgi toplamak yeterli değildir. Ayrıca LUP'a faydalı olması için hazırlanmalı, analiz edilmeli ve işlenmelidir. İkincil veri kaynaklarının bulunması kolaydır, ancak işlenmesi daha zordur. Projenin gerekli verileri toplaması durumunda, toplama zaten kullanıma odaklanmış olabilir ve bu nedenle daha basit ve daha az kapsamlıdır. Ancak bu,

değerlendirmeleri ve hazırlanmaları çok pahalı olduğu için daha fazla birincil veri toplanmasına yol açmamalıdır.

Önemli araçlar ve teknikler

Bu bölümdeki ve ayrıca kılavuzun tamamındaki araç ve tekniklerin sunumu eksiksiz olduğu iddiasında değildir. Amaç, Alman teknik işbirliğinde başarıyla kullanılan ve arazi kullanım planlaması bağlamında önemli olduğu düşünülen araçları ve teknikleri sunmaktır. İlgili kişi, grup ve kuruluşların sürece aktif olarak katılmasını sağlayan süreçler, araçlar ve teknikler (ayrıca bkz. Bölüm 4), AUP çerçevesinde bilgi toplama ve analiz etme açısından da büyük önem taşımaktadır. Katılımcı Kırsal Değerlendirme (PRA) yaklaşımının bir parçası olan yöntem ve teknikler özellikle iyi kanıtlanmıştır. Aslında bu yaklaşım, yetişkin eğitimi ve eylem araştırmalarındaki deneyimler temelinde geliştirilmiştir. Ayrıca, örneğin yerli bilgi yaklaşımları gibi etnografik, etnolojik ve etno-ekolojik araştırmalardan geliştirilen yaklaşımlar da önem kazanmaktadır.

Bu teşhis ve planlama yaklaşımları aktif katılıma odaklanır ve LUP için büyük önem taşır. Bu şekilde bilgi toplamak sadece teknik olarak basit olmakla kalmaz, aynı zamanda özellikle içerik arazi kullanım planlamasının gerekliliklerine uygundur:

- bilgiler tüm katılımcı paydaş grupları tarafından ortaklaşa toplanır ve analiz edilir. Çalışma, başlangıçta küçük, homojen alt gruplarda yürütülmeli, onların özel ihtiyaçları ve özel çıkarları ile payları kaydedilmelidir;
- kullanım ve eylem odaklıdır;
- alanla ilgili önemli yerel bilgileri kaydeder ve yansıtır;
- yerel arazi kullanım sistemleri hakkında bilgi sağlar;
- katılımcıların görüş ve değerlerine aracılık eder;
- net bir amaç ile toplanabilir, böylece veri mezarlıklarından kaçınılabilir;
- Alanın probleme yönelik analizi enine yürüyüşler, yerel toprak sınıflandırmaları vb. ile mümkündür ve kültürel özelliklerin ve sosyal ilişkilerin analizine odaklanılır;
- yerel kelime dağarcığı aynı zamanda belgelendiğinden, mevcut dil engellerinin üstesinden gelinmesine yardımcı olur.

Yöntemlerin Yaratıcı Kullanımı

Bilinen araç setinin ötesinde, duruma bağlı olarak kendi gerekçeleri ve kullanışlılıkları da olan geniş bir yöntem ve teknik yelpazesi vardır. Birçok alternatif değerlendirme ve analiz yöntemi yerel olarak geliştirilir ve değişen derecelerde başarı ile kullanılır. Somut taleplere yanıtlar yaratıcı bir şekilde bulunmalıdır. Katılımcı bir şemada geleneksel, bilimsel ve sosyolojik yöntemlerle toplanan özel verilerin ve sosyo-ekonomik bilgilerin korunup korunmayacağı, kontrol edilip edilmeyeceği ve/veya eklenip eklenmeyeceği yerel ihtiyaçlara da bağlıdır.

Aşağıdaki teknik veriler, kendi deneyimlerinin yanı sıra bölgeye aşina olan erkek ve kadın çiftçilerin katılımıyla yerel olarak nispeten hızlı bir şekilde toplanabilir:

Yerel olarak toplanabilecek veri örneği: Gıda üretimi için arazi kaynaklarının kullanımına ilişkin veriler

- bir alanda aşırı otlatma oranı: otlatma için maksimum yamaç eğimi nedir?

- toprağın kalitesi (pH değeri, doku, vb): Bitkiler için yağışın ne kadarı mevcut ve ne kadarı yüzeyden akıyor?
- Tarla tarımının sorunsuz yapılabildiği, teraslı ve terassız maksimum yamaç eğimi nedir?
- Yakacak odun ihtiyacı ile yakacak odun üretimi arasındaki ilişki nedir?
- Bölgede potansiyel gıda üretimi ne ölçüde kullanılmaktadır? Uyarlanmış yoğunlaştırma teknikleri kullanılarak daha ne üretilebilir?
- Yerel nüfusun kendi kendini tedarik etme derecesi nedir?
- İnsan gücünün mevcudiyeti bir sorun mu?

Uygulama odaklı teşhis ve planlamada araç olarak arazi birimleri ve imar

Biyofiziksel teşhis ve planlamada birimlerin ve alt birimlerin tanımlanma yöntemi bilinmektedir. Özellikle daha geniş alanlarda, belirli kriterlere göre birimlere veya bölgelere ayrılması, özelliklerin ve ilişkilerin ayrıntılı bir şekilde analiz edilmesini sağlar. Enine yürüyüşler sırasında bile, kırsal toplumların alanlarını birimlere ayırdığı sıklıkla kabul edilir. Böylece, yüksek ve alçak alanlar, ovalar ve dik eğimler, ıslak ve kuru bölgeler gibi farklılaşmalar, tıpkı daha çok kullanım odaklı farklılaşmalar olarak bulunacaktır: mera, ekilebilir tarım arazisi vb. Bağlantıların ve neden- alt alanlar arasındaki etki ilişkileri analiz edilmekte ve belgelenmektedir.

Kara Birimi'ne Bölünme

Planlama alanının doğal potansiyelinin envanteri için alanlar,

- homojen özelliklerin, yani kara birimlerinin tanımlanması ve
- bir harita üzerinde belgelenmiş. Bu öncelikle planlamanın kaba bir bölümüdür.
- alan, benzer topografik özelliklere (örn. düz, tepelik, dağlık), edafik özelliklere (örn. kumlu toprak, organik toprak, yapışkan toprak, örneğin tınlı/kil, kayalık/taşlı veya karışık toprak) ve benzer bitki örtüsüne (örn. çıplak toprak) sahip birimlere bölünür. araziler, açık çalılık, bozulmuş orman, birincil orman).
- Arazi kullanımının optimizasyonunu amaçlayan AUP süreci çerçevesinde bir arazi birimi teşhisi, planlaması ve uygulaması için olası bir prosedür örneği Ek 5'te sunulmaktadır.

Agroekolojik Bölgelerin (AEZ) Belirlenmesi

Agro-ekolojik bölgelerin belirlenmesi, arazi kullanımının öncelikle yüksekliğe bağlı olduğu dağlık bölgelerde sıklıkla uygulanmaktadır. Örneğin mısır, patatesle aynı yükseklikte yetişmez. Bu AEZ, bölgedeki arazi kullanım türleri hakkındaki tartışmaların temelini oluşturmaktadır. Dağ çiftçileri için farklı kotlara erişim, özellikle geleneksel köy örgütlerinin heykellerinin artık bir ürün alışverişini garanti etmediği durumlarda, önemli bir hayatta kalma stratejisinin bir parçasıdır. Alanlar arazi birimlerine bölünmeden önce, alt bölümün amacı netleştirilmelidir: esas olarak analize mi yoksa planlamaya mı hizmet ediyor?

Aşağıdaki birimler ayırt edilebilir:

- planlama birimleri;
- arazi kullanım birimleri;
- kaynak yönetimi birimleri;

- kırsal kalkınma birimleri;
- gıda kaynaklarını korumaya yönelik birimler;
- bir sosyal organizasyonun konsolidasyonu için birimler.

Örneğin, planlama amacıyla birimler belirlenirse, önlemlerin Kara Birimi Tarımsal Ekolojik Bölgelerin Belirlenmesi (AEZ) 52'ye bölüneceği sırada yeniden ele alınması ve muhtemelen diğer birimlere "çevrilmesi" gerekir. , Örneğin arazi kullanım birimleri

Arazi kanunu

Bir arazi kaynakları yönetimi projesinde teşhis ve planlama birimi bir su havzası ise, iki komşu su havzasında arazileri olan çiftçilerle nasıl başa çıkılacağı sorusu ortaya çıkar. Tedbirler uygulanırken bu dikkate alınmalıdır. Bir arsa üzerinde alınan önlemler, diğer arsaları ve çiftçinin faaliyetlerini her zaman etkiler. Çeşitli paydaşlar, kendi yaşam alanlarında, yani arazi ve mera alanlarında plan uygulamasından birincil derecede sorumludur. Bu nedenle agro-ekolojik bölgeler veya teşhis ve planlamadaki birimler, uygulama sırasında otomatik olarak yönetim birimleri değildir. Ekilebilir bir çiftçi için yönetim birimi öncelikle onun arazisidir. Dağlardaki çiftçi için, farklı yüksekliklerde birkaç arazi parçası olabilir, mobil hayvan sahibi için bu geniş otlak alanıdır ve topluluk için tüm topluluk bölgesidir. LUP önlemlerinin uygulanması sırasında, arazi kanununun yönleri belirleyici bir rol oynamaktadır. Arazi kullanım haklarında değişiklik, kısıtlama veya iyileştirme amaçlı, yatırımları (ör. teraslar, ağaçlandırma vb.) içeren önlemler, ancak arazi kanunu uygun koşulları yarattığında sürdürülebilir bir şekilde başarılı olabilir. Erkek ve kadın çiftçiler, araziye sahip değilse, kültürel-teknik iyileştirmeler için büyük yatırımlara girişemeyeceklerdir. Bununla birlikte, kültürel-teknik iyileştirmelerin uygulanması, yasal bir tapu tapularının oluşturulmasına da yol açabilir.

Arazi kullanım planlamasında topografik haritalar, hava fotoğrafları ve CBS

Teşhis ve planlama için haritalama işlemin bir parçasıdır. Haritalar, arazi birimleri alanını gösterir ve gerçek arazi kullanımını, potansiyel arazi kullanımını, çevresel koşulları ve çatışma bölgelerini karşılaştırır. Bu haritalar, paydaşlarla sorunların tartışılması için uygun bir temeldir. Bu, hem teknik araçlarla üretilen haritalar hem de erkek ve kadın çiftçilerin kendileri tarafından üretilen haritalar için geçerlidir.

Haritaların Topografik Kümeleri

Arazi hasarı tartışması çerçevesinde, ilgili nedenler ve olası rehabilitasyon önlemleri araştırılmalıdır. Bu süreçte, zararın ne ölçüde üretim alanında uygun bilgi eksikliğinden, çözülmemiş veya çözülemez çatışmalardan veya yetersiz doğal koşullardan (verimsiz yamaçlarda araziler) kaynaklandığı açıklığa kavuşturulmalıdır. Bir sonraki adım olarak, arazi kullanımı ve düzenlemelerde üzerinde anlaşmaya varılan değişiklikler sunulabilir ve haritalanabilir. Bu, en azından yerleşik ekilebilir çiftçiler durumunda görselleştirilebilir ve önemli bir planlama temeli ve daha sonra uygulama için oluşturur. Müdahale ülkesinde mevcut olan herhangi bir topografik harita, genellikle köy katılımcıları için yalnızca sınırlı bir ölçüde mevcuttur. Ayrıca, kullanımları çok zordur. Soyut semboller kullanılır, haritalar kolay erişilebilir herhangi bir yönlendirme noktası sağlamaz. Ölçek genellikle köy arazi kullanım planlaması için önemsizdir. Proje personeli için haritalar, köyün yerini belirlemek, genel haritalar hazırlamak ve nadir durumlarda sınırları belirlemek ve/veya doğrulamak için değerlidir. Bunun ötesinde, genişletildiklerinde, kontur çizgilerini yeniden ürettikleri için arazinin üç boyutlu modellerini oluşturmak için bir temel olarak kullanılabilirler. Dağlık bölgelerdeki Topografik Harita Kümeleri 54 üzerinde çalışan projelerde sıklıkla kullanılan bu

3B modeller, su havzası alanları ve eğimli arazi oranı ile ilgili soruların açıklığı kavuşturulması gereken planlama tartışmalarında başarılı araçlardı.

Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS)

Bilgisayarlı Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) genellikle veri işlemeyi, depolamayı ve geri almayı kolaylaştırmak için kullanılır. CBS'ye sahip olmak projenin prestijini artırır. Son olarak, CBS'nin doğru kullanılıp kullanılmadığı veya hiç kullanılıp kullanılmadığı, planlama sürecindeki katılımcılara bağlıdır. Bir CBS satın almak ve kurmak, LUP için zorunlu bir ön koşul değildir. Ancak gerçek ihtiyacın dikkatli bir şekilde değerlendirilmesinden sonra düşünülebilir. Her şeyden önce, onu işletmek için kalifiye personel gereklidir; ve ek bilgi birikimi, donanım, yazılım ve bilgisayar odalarının yenilenmesi için önemli bir harcama gerekmektedir.

Hava Fotoğrafları

Hava fotoğraflarının değerlendirilmesi, birçok projede kendini kanıtlamış bir tekniktir. Hava fotoğraflarının nasıl okunacağı (yorumlanmayacağı) prosedürüne bir veya iki gün giriş yaptıktan sonra, köy halkı onları zorluk çekmeden okuyabilir. Yönlendirme noktalarının (binalar, tek tek ağaçlar, nehir bölümleri, tepeler) tanınması her şeyi çok daha kolaylaştırır, süreci uyarır ve tüm katılımcılar için eğlencelidir. Günümüzde kullanılan fotografik teknikler, 1:50.000 ölçeğinde çekilen fotoğrafların, Köy AKG'sinde kullanılan ölçeklere (1:5.000 ila 1:25.000 ve çoğunlukla 1:10.000 ila 1:20.000, Coğrafi Bilgi Sistemlerine bağlı olarak) büyütülmesini mümkün kılmaktadır. (GIS) Hava Fotoğrafları 55 detay ve amaçlanan planlama ihtiyacı) aynı anda ek bilgi alırken. Fotoğrafların okunması amacıyla, belirli sınırları ve/veya köy planlama alanını tamamen kaplayan fotoğraf mozaikleri yapmak için tek tek fotoğrafların bir araya getirilmesi önerilir. Bu mozaikğin bir nüshasının köyde muhafaza edilmesi önemlidir. Bu, köy planlama ortaklarına sorumluluklarının teyidini verir ve ayrıca planlama toplantılarından ayrı olarak pekiştirmeye, tartışmaya ve fikirlerin formüle edilmesine yol açar.

Arazi Yürüyüşleri

Hava fotoğrafları pahalıdır. Mali'de 1992 yılında yeni bir uçuş görevi üstlenildi. Ortalama 50 km²'lik köy sınırları seti başına maliyet, hava fotoğrafı mozaikleri için 3.000 DM idi. Bu nedenle, hava fotoğraflarının finansal veya başka nedenlerle kullanılamayacağı durumlar olduğu açıktır. Bu durumda, aşırı olmayan ölçeklerde topografik haritalar, örn. 1:50.000 bir alternatiftir. Bu temelde, yoğun arazi yürüyüşleri ile peyzaj birimlerinin, peyzaj hasarının ve mevcut arazi kullanımının haritaları çizilebilir. Bunlar önceden planlanmış kesitler olmalı ve bölgeye aşına olan köylülerle işbirliği içinde yapılmalıdır. Hava fotoğrafları mevcut olsa bile, arazi yürüyüşleri gereklidir, ancak bunlar, fotografik unsurların sahada gerçekte neyi temsil ettikleriyle ilgili olarak doğrulanmasını amaçlar (zemin kontrolü).

Teknik Ekipman Aletleri ve Yardımcıları

Hava fotoğraflarına dayalı planlar yapmak için, çizim tahtaları, şeffaf çizim kağıdı (hava fotoğrafı mozaikinin üzerine yerleştirmek için) ve koyu renkli bir işaretleyici içeren basit bir çizim gereklidir. Yüzey alanının hızlı bir şekilde hesaplanması için basit Planlama tasarımına sahip bir planimetre veya basit, şeffaf, kare bir levha kullanılabilir. Arazideki eğimleri hesaplamak için cep boyutunda bir klinometre (fiyatı 200 DM'den düşük) kullanılması ve toprağın pH değerini değerlendirmek için galvanizli, cep boyutunda bir pH metre kullanılması tavsiye edilir.

Yerel Araçlar ve Planlama Araçları

CBS, uzaktan algılama ve haritalar gibi teknik araçların ve planlama yardımcılarının kullanımı, yerel halk tarafından kullanılan stratejiler, araçlar ve planlama araçlarına ek olarak gelir. Yerel ve harici süreçlerin ve araçların birlikte kullanımı teknik konularla sınırlı değildir. Ayrıca, çatışmaları çözme, müzakere ve karar verme prosedürlerini ve tekniklerini de kapsar. Toprak kaynakları çok hızlı yok ediliyor. Bu nedenle, modern teknolojilerin yanı sıra ulusal ve yerel boyutlarında arazi kullanım planlamasının çeşitli görevleri giderek daha önemli hale gelmektedir. Bu, basit planlama yöntemlerinin ve kendi kendine yardım yaklaşımlarının yanı sıra çatışma çözme stratejilerinin artık desteklenmediği anlamına gelmez. Sorun çözme mekanizmalarının, çeşitli araçların ve planlama araçlarının tamamlayıcı kullanımı ile entegrasyonu, özellikle çalışma çeşitli planlama seviyelerinde (örn. köy, ilçe, bölge) yürütüldüğünde gereklidir.

Verilerin Toplanması ve Analizi Sonuçlarının Sunumu

Analiz aşamasından sonra, paydaşlar bağlayıcı anlaşmalara ve kararlara varmak zorundadır. Bu nedenle, veri analizinin sonuçları herkesin anlayabileceği şekilde sunulmalıdır. Arazi haritaları, çevresel hasar haritaları, peyzaj birimlerini veya agro-ekolojik bölgeleri gösteren haritalar, mevcut arazi kullanım biçimlerinin haritaları, yüksek görselleştirme içeriğine sahip oldukları için tartışma için önemli bir temel oluşturmaktadır. Bu, yalnızca CBS uzmanları veya haritacılar tarafından üretilen haritaları değil, aynı zamanda çiftçilerin kendileri tarafından hazırlanan haritaları da içerir. Katılımcıların sunumda kendilerini tanıtabilmeleri de önemlidir. Diğer sunum biçimleri tablolar, diyagramlar, resimler veya metinlerdir. Bunlar ayrıca paydaşların ihtiyaçlarına odaklanan bir biçimde sunulmalıdır. Sunumun başarısı, paydaşların kendilerini tartışma ile ne kadar güçlü tanımladıklarına bağlıdır. Yansıtmak ve işbirliği yapmak için motive olurlarsa, sunum karar vermeyi ve ortak anlaşmaları mümkün kılar. Sunum için yol gösterici ilke, "nasıl"ın "ne" kadar önemli olduğudur. Sadece sonuçlar değil, aynı zamanda bunlara nasıl ulaşıldığı ve hangi yollarla elde edildiği de önemlidir. Uygulanacak yöntem ve prosedürler, kararların ve sonuçların kalitesini ve sürdürülebilirliğini etkiler. Bu durumda sunumun "nasıl"ının ve ardışık planlama adımının da uygulanacak önlemlerin sürdürülebilirliği için önemli olduğu anlamına gelir.

3.4 Planlama ve Ajansların Yetkisi

Arazi Kullanım Planlaması için Kapasite Geliştirme kendi başına bir amaç değildir ve idari bir sürece indirgenemez. Planlama için en yaygın nedenler ekonomik niteliktedir. Planlama bir yatırımdır ve bu nedenle ek ekonomik gelir elde etmek için yapılır. Arazi kullanım planlamasının amaçlarından biri, planlama bölgesinde ekonomik uygulanabilirlikte bir gelişme sağlamaktır. Bir proje AKUP alanına müdahale ederse, "Nasıl?, Kiminle?, Kimin için?, Hangi planlama düzeyinde?, Ortak kimdir?, Hangi kurum desteklenecek?" sorularına cevap vermelidir.

Net Yapıların Eksikliği

Çoğu zaman projeler, arazi kaynakları yönetimi veya kırsal bölgesel kalkınma alanındaki çalışmalarına net kurumsal yapılar olmadan başlar. Bazen, çoğunlukla uygulama düzeyinde, ancak planlama düzeyinde olmayan sektörel organizasyonlar mevcuttur. Genellikle projeler, emek yoğun ve zaman alıcı bir süreç olan kendi organizasyon yapılarının gelişimini desteklemek ve yürütmek zorundadır. Projenin görevleri, iyileştirilmiş bir kurumsal temel olmadan gerçekleştirilemezse, bu temelin ilk etapta tanıtılması gerekir. Bununla birlikte, kurum oluşturma, projenin tüm çabalarını yalnızca tek bir kuruluş üzerinde yoğunlaştırmak yerine işleyen kurumlar arası bağlantıları teşvik ettiği anlamına da gelebilir. Organizasyon büyük, bürokratik ve hükümet tarafından yönetildiğinde, yeni görevleri verimli bir şekilde

yerine getirmenin esnek olmadığı durumlarda amaç bu olmalıdır. Böyle bir müdahalenin etkisi, ilgili harcamaları açık farkla kapsar. Bir proje, öncelikle destekleyici planlama ajansı oluşturmaya, onu geliştirmeye veya yetkilendirmeye veya yapıcı bir plan geliştirmeye ve uygulamasını başlatmaya odaklanabilir. Böylece, yeni durumun planlama için uygun kurumsal yapıları geliştireceği ümidiyle emsaller oluşturulacaktır.

Planlama ajansları aşağıdaki minimum gereksinimleri karşılamalıdır:

- kalifiye personel ve ekipman;
- - motive olmuş ve teknik olarak yetkin yayım personeli;
- -uzun vadeli finansal güvenlik. Bu temelde, proje desteği ile aşağıdaki ön koşullar oluşturulabilir:
- -arazi kaynaklarının korunmasının politik olarak yüksek önemi;
- -arazi kullanım anlaşmaları ve arazi kullanım planları için yasal doğrulama olasılığı;
- -özellikle arazi kalitesini iyileştirmeye yönelik yatırımlar durumunda (örn. Teknik İşbirliği projeleri yoluyla) arazi kullanımı ile ilgili yasal bir güvence sağlanması;
- -tarım dışında iş yaratma veya bulma olanakları;
- - AKUP'nin mevcut planlama hiyerarşilerine entegre edilmesi;
- -arazi kullanım planlarının uygulanması için yatırım bütçelerinin varlığını düzenleme imkanı (hükümet, bağışçılar, özel sektör, vb.)

Güven Oluşturmaya Yönelik Önlemler

Paydaş Gruplarının Düzenlenmesi

Tüm paydaşlar arasında güvene dayalı ilişkilerin gelişmesini destekleyen koşulların yaratılması, arazi kullanım planlamasının başarısı için bir ön koşuldur. Buna açıklık, şeffaflık, inançlara saygı, düzenli bilgi akışı vb. dahildir. Kırsal alanların herhangi bir müdahaleye örn. Buzu kırmak için, değişen derecelerde başarı ile çeşitli "güven oluşturmaya yönelik önlemler" projeler uygulamıştır. Bunlar genellikle küçük ama sosyal ve/veya ekonomik destek mekanizmalarıdır. Bu önlemlerin uygulanması genellikle sonraki planlama aşamalarına kadar uzanır. Güven oluşturmaya amaçlayan önlemler, bir bütün olarak köyü hedefler ve özellikle acil temel ihtiyaçları (içme suyu), ekonomik kısıtlamaları (ulaşım tesisleri) veya fiziksel tehlikeyi önlemeye yönelik önlemleri (köyü tehlikeye atan bir eğimi stabilize etme) kapsar. Proje amacına ve konseptine uygun olmalıdırlar.

Güven oluşturma önlemleri maddi teşviklerle sınırlandırılmamalıdır. Sorumlu davranış satın alınamaz: "Gelecekte sakinler ormanı temizlemeyi bırakırsa köy yeni bir kuyuya kavuşacak". Güven, maddi olmayan destekle de (örneğin, yasal tavsiye, yetkililer veya büyük arazi sahipleri ile çıkarların dengelenmesi) sağlanabilir ve sürdürülebilir.

İşbirliği Anlaşmaları ve "Oyun Kuralları"

Devlet Kurumlarının Eksiklikleri

Teknik İşbirliği projeleri genellikle devlet kurumlarının benzer eksiklikleri ile karşı karşıya kalmaktadır: koordinasyon eksikliği, yetersiz kalifiye personel, sık personel değişiklikleri, kabul edilen görevler ile mevcut kapasiteler arasındaki dengesizlik ve planlamadan ziyade tamamlamaya yönelim. Hiyerarşik yapılar, teknik personelin inisiyatiflerini felce uğratmaya çok katkıda bulunur. Bu, proje ile hedefler arasında bir çatışmaya yol açar. Devlet

kurumlarına genellikle neredeyse hiçbir alternatif bulunmadığından, projeler bu çıkar çatışmalarını ele almanın yanı sıra kurumlar ve paydaşlar arasında arabuluculuk yapmak zorundadır. Bu görev, yalnızca rollere ilişkin teknokratik bir anlayıştan fazlasını gerektirir. Hem yetkililerin hem de diğer paydaş gruplarının sınırlı üretkenliğini hesaba katan çatışmalara ve kurumsal sorunlara yapıcı çözümler aramayı gerektirir. Bu süreçte, sadece istişare yoluyla kuruluşları teşvik etmenin yanı sıra, tüm sorun çözme yüklerini yerel paydaşlara devretmek pek mantıklı değildir.

Bağlantı

Proje, tek bir ortak kuruluşa güvenmek yerine, planlama çerçevesinde ilgili tüm çıkar gruplarıyla işbirliğine dayalı ilişkiler kurmaya çalışmalıdır. Tedbirleri uygularken, tahsis edilen ve üzerinde anlaşmaya varılan işler sabitlenmeli ve işbirliği anlaşmalarına kaydedilmelidir. Bu süreçte, deneyimden kazanılan ilke geçerlidir: En azından ilgili makamların katılımıyla ilgili olarak, "Birlikte planlayın, ancak sektörlerde uygulayın". Tüm katılımcılarla geniş bir bağlantı, sonuçların sürdürülebilirlik şansını artırır. Katılımcı planlama süreçleri, paydaşların çıkarlarını ifade etmelerini ve temsil etmelerini sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca onlara kendilerini organize etme ve özgüvenlerini artırma kapasitesi verir. Katılımcı LUP'un başarısı, daha iyi bir organizasyona ve net karar alma mekanizmalarına bağlıdır. Bu mekanizmaların kurulması genellikle beklenenden daha karmaşıktır.

3.5 Planların Hazırlanması Arazi Kullanım Planının İçeriği

Bir arazi kullanım planı aşağıdaki unsurları içermelidir:

- uygulanacak tedbirlerin açıkça tanımlanmış hedefleri;
- başlangıç durumunun ve ekonomik analizinin tanımı ve sunumu (örn. Müdahale edilmezse uzun vadeli hasarın boyutu nedir?, Hasar ne kadar azaltılabilir? veya Müdahale gerçekleşirse etkisi ne olur?) ?);
- müdahalenin maliyetleri;
- müdahalenin etkisi;
- Kim, ne işi yapar? Hangi kullanımdan kim yararlanır?
- tedbirlerin uygulanmasına ilişkin genel sorumluluk
- Uygulama sürecine hangi makamlar ne şekilde katılıyor?
- Anlaşmaların yerine getirilmemesi durumunda hangi mekanizmalar kullanılıyor?
- arazi kullanımı üzerindeki kısıtlamalar için üzerinde anlaşmaya varılan tazminat

Ayrıntıları Yerel Olarak Düzenleyin

Tedbirler belirlenirken ilgili planlardan alınan direktifler ve üst karar verme kademelerinden alınan direktifler dikkate alınmalıdır. Daha önce ilgili köy kullanıcı grupları ve ilgili kurumlarla üzerinde anlaşmaya varılan arazi kullanımına ilişkin genel anlaşmalar temelinde bir arazi kullanım planı hazırlanabilir. Bu arazi kullanım seçenekleri, yalnızca şu anda arazi birimleri için ne tür arazi kullanımının uygun olmadığını ve sınırlandırılması gerektiğini yansıtmaktadır. Daha sonraki süreçte, katılan teknisyenler çoğu zaman gerçekten tavsiyede bulunamayacaklarından, son ayrıntıya kadar planlanmayacaktır. Bir arazi kullanıcısının hangi ekinleri hangi rotasyonda ekeceği çeşitli kriterlere bağlıdır. Bu nedenle arazi kullanım seçeneklerini önermek ve hangi seçeneği seçeceklerine karar vermeyi kullanıcılara bırakmak yeterlidir. Bununla birlikte, münferit durumlarda, ya belirli fırsatlara olanak vermek veya özel

tehlike faktörlerine dikkat çekmek için (örneğin "... erozyon önleme önlemlerinin x'in y metre uzaklıkta uygulanması şartıyla") ek referanslar ve kısıtlamalar yapılabilir.

Zaman Çerçevesi ve Süreç Karakteri

Bu rehberin konseptine ve kriterlerine uygun bir arazi kullanım planı hazırlamak çok zaman gerektirmektedir. 3 ay içinde köy düzeyinde arazi kullanım planları hazırlamak kesinlikle mümkündür, ancak bu durumda yerel nüfusun sürece önemli ölçüde dahil olmadığı kesin olarak varsayılabilir. Mevcut ajansların yapılarının bu süreçlere katılımı zaman gerektirmektedir. Deneyimler, normal başlangıç koşulları altında, ilk arazi kullanım planlarının hazır olması için 2 ila 3 yıllık bir sürenin gerekli olduğunu göstermiştir. Oryantasyon aşaması için zaman çerçevesi tahmin edilirken bu dikkate alınmalıdır. AKUP sürecinin diğer birçok aşamasında olduğu gibi, planlar hazırlanırken planın sadece içeriğinin değil, biçiminin de proje ile yerel halk arasındaki işbirliği sürecini yansıtmaya sağlanmalıdır. Süreç ve sonuçlar (anlaşmalar), tüm katılımcıların kendilerini onunla özdeşleştirebileceği şekilde yansıtılmalıdır. Hazırlanan plan, herkese şeffaf bir müzakere sürecinin sonucudur. Bu şeffaflık, uzaktan algılama ve GIS kullanıldığında da mümkündür. Uygulanacak plan, yalnızca uygulanması üzerinde anlaşmaya varılan önlemleri içerir. AKUP bir öğrenme sürecidir ve sabit bir zaman çerçevesi içinde genişletilebilir, değiştirilebilir ve değerlendirilebilir.

AKUP'u Kullanmayı Düşünmek ve Kontrol Etmek İçin Soru Listesi

Arazi Kullanım Seçenekleri ve Müdahalelerin Değerlendirilmesi için Teknik Kriterler

Arazi kullanımındaki hemen hemen her değişiklik, ek işgücü ve finansman kullanımını gerektirir. Bu, geleceğe yapılan bir yatırımı temsil eder ve bu nedenle, planın uygulanmasına karar verilmeden önce ekonomik değer tahmin edilmesi gerekir. Ayrıca, sosyal ve politik bağlam da dikkate alınmalıdır.

Bir arazi kullanım planı üzerinde nihai karar verilmeden önce, aşağıdaki kriterler kullanılarak bir kontrol yapılmalıdır:

1. Müdahalenin hedef grupları kimlerdir?
2. Müdahale ile hedef grubun hangi acil kısıtlamaları veya temel ihtiyaçları ele alınacaktır?
3. Müdahale uygulanmadan önce hangi varsayımlar veya genel koşullar yerine getirilmelidir?
4. Hangi kısıtlamalar müdahalenin amacını engelleyebilir?
5. Gelecekte yönetimden kim sorumlu olacak (kullanım/bakım/operasyon/bakım)?
6. Yararlanıcılardan (a) kuruluş (inşaat, kurulum, dikim vb.) için ne gibi katkılar beklenmektedir? (b) bakım?
7. Amaçlanan müdahale bölgedeki diğer müdahalelere aykırı mı yoksa bunlarla uyumlu mu?
8. Müdahalenin sürdürülebilirliğini (koruma/operasyon/bakım vb.) sağlamak için hedef gruplar nasıl hazırlanmalıdır?
9. Hangi gelecek ve işletme maliyetleri beklenebilir?
10. Bu masrafları kim karşılayacak?
11. Müdahale nedeniyle hangi grup(lar) dezavantajlı olacak?
12. Erkeklerle kıyasla kadınların yüzde kaç katılıyor?
13. Müdahaleyle ilgili herhangi bir yerel arazi yönetimi ve arazi kullanımı bilgisi mevcut mu?

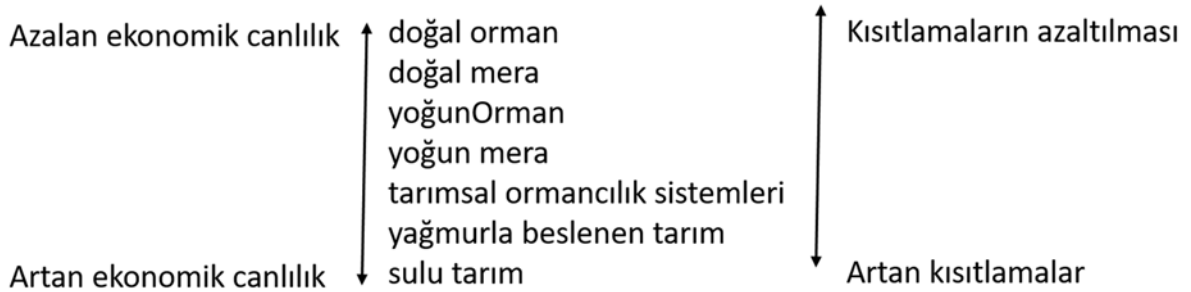
14. Hedef nüfus açısından müdahalenin önceliği nedir?
15. Önerilen müdahalenin teknolojik düzeyi nedir? Bu, yerel bağlamda gerçekleştirilebilir veya sürdürülebilir mi?
16. Müdahaleden en iyi şekilde yararlanmak için paydaş gruplarının hangi statüde örgütlenmesi gereklidir?
17. Müdahalenin daha ileri yönetiminden kim sorumludur ve kalitesini kim kaydedecektir?
18. Olası düzeltmeler veya değişiklikler durumunda hedef grubun iletişim ortağı kim olacak?
19. Müdahale kapsamında ulaşılmaması gereken beklenen maliyet-fayda oranı nedir? (Zaman dilimlerini ayrı ayrı belirleyin).
20. Müdahalenin yeniden finanse edilmesi veya zamanında yenilenmesi/onarımı nasıl organize edilecek?

Alanla İlgili Kriterler

Köy alanının bazı bölümlerinin belirli arazi kullanım seçeneklerine tahsisi, arazi kullanım potansiyellerine göre yapılmaktadır. Ayrıca sosyo-ekonomik, sosyo-kültürel ve lojistik yönler ile hammadde talebini karşılama ihtiyacı da göz önünde bulundurulmalıdır. Arazi kullanım seçeneklerinin çeşitli gereksinimleri ve dolayısıyla bunların uygulanmasına ilişkin kısıtlamaları vardır. Aşağıdaki sıra, başlangıçta kaba bir kılavuz işlevi görebilir:

Genel Bakış 3.

Arazi Kullanım Seçeneklerinin Geçici Sıralaması için Örnek

Şekil. Arazi Kullanım Seçeneklerinin Geçici Sıralaması için Örnek

Arazi kullanım seçenekleri "yapılı alanlar" (yerleşimler, sanayi, yollar) ile "koruma alanları" ve "tampon bölgeler" seçenekleri dışarıdan belirlendiği için bu noktada tartışılmayacaktır. Ayrıca, konum iddialarından ve arazi kullanım gereksinimlerinden bağımsız olarak uygulanan kriterlere (örneğin biyolojik çeşitlilik) göre yönlendirilirler. Yukarıdaki genel bakış, potansiyel arazi kullanım seçeneklerini temsil etmektedir. Bunları tahsis için önermek için, kısıtlamalar sahada ayrı ayrı değerlendirilmeli ve başlıca sosyo-ekonomik ve teknik kriterlerle ilişkilendirilmelidir. Bu prosedür, ekonomik karlılık sırasına göre çeşitli arazi kullanım seçeneklerine yol açar. Nüfus tarafından arazi kaynakları üzerinde yüksek baskı olduğu durumlarda, aynı zamanda yararlı bir tanımlama şemasıdır. Sunulan sıralama konumdan konuma değişebilir, örn. yoğun mera arazisi, bireysel durumlarda, ekonomik ölçekte yağmurla beslenen tarımdan daha yükseğe yerleştirilebilir. Ayrıca, ek arazi kullanım seçenekleri ortaya çıkabilir ve diğerleri artık ortaya çıkamaz. Doğrudan planlanamayan veya planlanmaması gereken arazi rezervleri varsa, ekolojik olarak istikrarlı bir seçeneği uygulamak veya sürdürmek mümkündür. Böyle bir durumda, arazi kullanım potansiyeli "sulu

tarım" seçeneğini teşvik etse bile, doğal bir ormanı korumak uygundur. Eşzamanlı olarak, bir seçenek, istikrarsızlaştırıcı bir etkiye sahip olmadan daha yüksek potansiyele sahip bir yerde bile uygulanabilir. Bir seçeneği daha düşük potansiyele sahip bir yerde uygulamak, önemli ölçüde teknik ve mali harcama gerektirir. Tarımın veya arazi kullanımının birçok aracı biçiminin, açıklanan arazi kullanım seçenekleri "arasında" bir yere yerleştirildiği açıktır; bazıları ayrıca konum ve sosyo-ekonomik yönler açısından oldukça özel genel koşullar gerektirir. Bu, orman meraları, rotasyon sistemi içinde uzun nadas süreleri ile değişen ekimler, çok yoğun ekimler ve özel mahsuller için geçerlidir.

Aşırı Kullanım Alanları

Haritalama ve planlamanın tüm alanı kapsamaması gerektiği defalarca vurgulanmıştır. Ancak, genellikle köyden uzakta bulunan ve dikkate alınmayan bazı alanlar vardır. Deneyimler göstermiştir ki, bu alanlar sıklıkla yaygın olarak kullanılmaktadır, aşınmış çalılık araziler veya sıklıkla yangınla tahrip olan yamaçlar ve köy sakinlerinin anlayışına göre "gerçekten kullanılamaz". Bunlar çoğunlukla devlete ait veya ortak arazilerdir, aynı zamanda açık bırakılmış özel arazilerdir. Planın amacı sadece acil ihtiyaçları karşılamak değilse, arazi kullanım planlaması bu alanları da ele almalıdır. Bu nitelikteki arazi, zamanla, aşırı kullanım anlamında uzun süreli kullanımlarla bozulmamış (doğal orman) konumundan bugünkü durumuna düşürülmüştür. Arazi tapuları veya hakları ya bireysel çiftçilere verilmez ya da başka yerlerde yeni arazileri temizlemek ve yetiştirmek için yeterli arazi mevcuttur. Böylece geçmişte bozulmuş arazide ekonomik bir işlev görülür. Bu nedenle, bu alanları stabilize ederek daha fazla bozulmayı önlemek de önemlidir. Bunu başarmanın uygun bir yolu, bu alanları doğrudan tohumlama yoluyla yeniden ağaçlandırmak ve otlatmadan önce alanı geçici olarak korumaktır.

Sosyal ve Resmi-örgütsel Kriterler

Bu bağlamda, nüfusun yoksul kesimlerinde paydaşların kendi kendine yardım potansiyellerini ve işbirliği kapasitelerini güçlendirmek için kısa vadeli ekonomik kullanım, ürünlerin pazarlanabilirliği, önerilen teknolojilerin kültürel uygunluğu, önlemlerin çatışma potansiyeli, önlem ve yolların finansman imkanı gibi kriterlere dikkat edilmelidir.

Planın Sunumu

Bir arazi kullanım planının nasıl sunulacağı çeşitli sorulara bağlıdır:

- Plan kime sunulacak (bir yetkiliye, bakanlığa, komşu köye, finansman kuruluşuna)?
- Sunumun amacı nedir (uygulama için finansal araçlar, siyasi etki/mahkumiyet, yasal değişiklikler, pilot uygulama olarak başkaları için motivasyon, ileri eğitim)?
- Planı kim sunacak (hedef grubun temsilcileri, yerel bir kadın politikacı, belediye başkanı, bir yayımcı)?
- Plan nasıl sunulacak (sözlü, görsel araçlarla veya yazılı olarak)?

Haritalar

Plan, haritalar (önceden belirlenmiş bir ölçekte), tablolar ve metinler kullanılarak sunulur. Kartografik kısım birkaç kısımdan oluşabilir:

1. temel harita;
2. kara birimi;
3. Çevresel tahribatla ilgili harita;

4. Mevcut arazi kullanımına ilişkin harita;

5. Arazi birimlerine dayalı olarak, üzerinde anlaşmaya varılan tercih edilen arazi kullanımına ilişkin harita;

6. arazi kullanım planı (önerilen arazi kullanımı).

Katkı Yapan Belgeler

2 ve 5'inci maddeler arasında kalan haritalara açıklayıcı tablolar da eşlik edecektir. Arazi kullanım planı (harita 6) tablo formunun ötesine geçen bir not gerektirir. Planlanan arazi kullanımının ayrıntılı bir tanımını içerir ve yatırımlar (örneğin teraslama eğimleri) bir değişikliğe izin vermediği sürece, harita 5'te gösterilen anlaşmalar çerçevesinde kalması gereken alternatif seçenekler sunar. Bu belgelenmelidir. Eşlik Eden Haritalar Planlanan arazi kullanım seçeneği dahilinde, amaçlanan değişikliklerin doğası ve kapsamı ile ilgili maliyetler ekteki belgede listelenmelidir. Bu değişiklikler harita 4 "Mevcut arazi kullanımı" ve harita 6 "arazi kullanım planı" arasındaki farklılıklardan ve bunun sonucunda ortaya çıkan teknik ve/veya organizasyonel müdahalelerden ve ayrıca işçilik ve diğer finansal ihtiyaçlar için ilgili masraflardan kaynaklanmaktadır. Tüm kısmi alanlar, belirli bir köy veya alan için arazi kullanım planını uygulamak için gerekli olacak toplam tutarı vermek için maliyetler eklenir.

Genel Bakış 4 Bir Arazi Kullanım Planı İçin Müdahale ve Harcama Dokümantasyonu Örneği

	Arazi Birimi 1	Arazi Birimi 2	Arazi Birimi 3
Amaçlanan Arazi Kullanımı	Yoğun Orman	Yoğun Orman	Sulu tarım
Uygulamanın Genel Açıklaması	Yıl 1: Dikim işi %100, Yıl 2: Çit Yapımı %20	yem bitkilerinin 5 m aralıklarla ekilmesi; hektar başına 600 yem çalısı dikimi; yerel çit yapımı	Nehirde bir su borusu inşaatı; 1,2 km uzunluğunda bir kanal inşaatı; ve dağıtıcılar için alanların ince tesviyesi
İşgücü gereksinimi Adam/Ay	1.3	1.1	2.6
yerel para biriminde hektar başına maliyet gereksinimleri	2100	1650	2400
Arazi Büyüklüğü	28 ha	127 ha	8,5 ha
Adam/Ay İşgücü gereksinimi	36,4	139,7	22,1
yerel para biriminde toplam finansal gereksinim	58800	209550	20400

3.6 Müzakere ve Karar Verme

Müzakere Süreci AKUP sürecinde belirlenen müdahalelerin gerçekleştirilmesi için hazırlık, daha erken bir aşamada başlamaktadır. Planlama bölgesindeki tüm katılımcı kuruluşlar ve nüfustaki çıkar grupları en baştan sürece dahil edilir. Bu onlara müzakere sürecinde uygulama sırasındaki rollerini net bir şekilde tanımlama şansı verir.

Müzakere, tüm proje dönemi boyunca devam eden bir süreçtir. Projeleri bulma ve değerlendirme süreciyle başlar. Proje kurulduktan sonra, ilgili kurumlar ve yararlanıcı gruplarla işbirliği temelinde yeni bir müzakere aşaması başlar. İlgili olarak tanımlandığında ek gruplar dahil edilmelidir. Bu nedenle planlama, her zaman farklı paydaşların katıldığı bir müzakere sürecinin sonucudur.

Müzakere süreçleri her zaman tüm paydaşlarla aynı anda gerçekleşmez. Proje ile yararlanıcılar arasında, yararlanıcı grupları ile yetkililer arasında ve ayrıca proje ile yerel seçkinler veya STK arasında düzenlenirler. Genellikle, bu ön müzakereler sırasında hiçbir karar alınmaz, ancak menfaatler ve çıkarlar netleşir. Konular tartışılır ve tartışılır ve sonraki plan için olası önlemler önerilir.

İşbirliğini Anlamak

Müzakere sürecinde projenin rolü ve proje üzerindeki talepler Müzakere süreçlerini başlatmak ve kolaylaştırmak için projenin uygun iletişim becerilerine sahip erkek ve kadın çalışanlara ihtiyacı vardır. Bu, dinleme ve gözlemlenebilir yeteneğini içerir. Bir şeyleri öğrenmeye ve görmeye, gözlemlemeye, yorumlamaya ve anlamaya ihtiyaç vardır. Bu, proje personeli ve yerel nüfus için yeni olabilecek farklı bakış açıları, problem çözme stratejilerini anlama ve bunlara saygı duyma yeteneği için bir koşuldur. Ancak bu temel tavırla gerçek bir ortaklık olarak işbirliği süreci başlatılabilir. Proje ve nüfus arasındaki "anlaşım" işbirliği, proje çalışanlarının, arazi kullanımını iyileştirmeye yönelik planlama sürecinde, paydaş grubuna bağlı olarak farklı kriterlerin uygulandığını anlamalarını sağlar. Bu kriterler sadece teknik nitelikte değildir. Küçük ölçekli çiftçi ailelerde hayatta kalma stratejisi belirleyici olurken, yerel seçkinler ayrıcalıklarını korumayı amaçlar. Bu süreçte proje yerel güç mücadelelerine dahil olmaktan kaçınmalıdır. Ne toprak kaynaklarının "tek doğru" kullanıldığını iddia eden grupların konumunu almamalı, ne de "tek doğru" tanıma sahip olduğunu iddia etmemelidir. Bir proje sadece bir yöne odaklanırsa, sonu gelebilir. Tek bir çözüm veya tek bir yol yoktur. Bir proje kesinlikle ortak grupları misyonerlik coşkusuyla ikna etmeye çalışmamalıdır. Yeterli stratejiler ve sürdürülebilir arazi kullanımı biçimleri ve ayrıca çatışmalarda uygun kurallar birlikte belirlenmelidir. Burada proje katalizör, moderatör ve arabulucu rollerini oynuyor.

Arazi kullanım planlarında kararların zorunlu niteliği

Bir arazi kullanım planının uygulanması kendi başına gerçekleşmediği gibi, ilgili tüm paydaşlar tarafından gönüllü olarak da yapılmaz. Uygulama stratejisine ilişkin hususlar ve anlaşmalar da planın bir parçasıdır. Bu nedenle, zorunlu niteliği tanımlamak için ihtiyaç duyulan mekanizmalar, planın hazırlanmasının en erken aşamasında netleştirilmeli ve üzerinde anlaşmaya varılmalıdır. Bununla birlikte, zorunlu nitelik, yalnızca belirli paydaşlar için arazi kullanımı üzerindeki herhangi bir kısıtlamanın dengelenmesinden önce uygun önlemler üzerinde anlaşmaya varılmışsa uygulanabilir, örn. arazi değişimi veya tazminat şeklinde. Anlaşmaları uygulamak için mevcut hukuk kurallarının kullanılmasından veya yeni hukuk kurallarının oluşturulmasından mümkün olduğunca kaçınılmalıdır. Genel olarak, motive olmuş arazi kullanıcıları, kural ihlallerine karşı kendileri önlem alma yeteneğine sahiptir. Öte yandan, kural ihlalleriyle başa çıkmak için yasal bir çerçeve bulunmalıdır. Bu, hem sözleşmeye bağlı olanları desteklemeye ve korumaya hem de sözleşmeyi ihlal edenleri cezalandırmaya hizmet eder. Köy düzeyinde, köy içi düzenlemeleri ihlal eden kişilere karşı önlem almanın yolları ve araçları vardır. Düzenlemeler toplumsal baskıyı içerir, ancak aynı zamanda ceza verilmesi anlamına da gelebilir. Köy içi düzenlemeleri uygulayan herhangi bir usulsüzlükten ve hatta aşırılıklardan kaçınmak için, hükümet yetkililerinin genellikle onay veya kontrol hakkı vardır.

Mutabık kalınan arazi kullanım düzenlemelerinin ihlal edilmesi durumunda, proje acentesi proje acentesi ile köy arasındaki işbirliği sözleşmesinin feshedileceğini ilan edebilir. Sözleşmenin feshinin boş bir tehdit olarak kalmaması için projenin ve ilgili köyün "kısasa kısasa" yükümlülüklerini yerine getirmesi prosedürü tavsiye edilmektedir. Bu şekilde hiçbir taraf karşı taviz vermeden aşırı avans tavizlerine girmediğinden, herhangi bir zamanda çok büyük bir kayıp olmadan işbirliğinden çekilmek mümkündür. Ayrıca yetkililer, proje çevresinde veya planlama alanında arazi kullanım kurallarını ihlal edebilir. Bu tür durumlar için mekanizmalar da açıklığa kavuşturulmalı ve üzerinde anlaşmaya varılmalıdır. Sıklıkla alıntılanan bir örnek, dış şirketlere ağaç kesme imtiyazı verilmesi uygulamasıdır. Bu konular için kullanım, yalnızca yerel arazi kullanıcıları ile halihazırda kararlaştırıldı ve dış şirketlere herhangi bir hüküm verilmedi. Bu sorun, ancak, her durumda arazi kullanım planının hazırlanmasında yer alan ilgili ormancılık otoritesi ile işbirliği içinde çözülebilir. Ancak, yerelleşme ne kadar gelişmişse ve topluluk yetkililerinin sahip olduğu haklar ve yetkiler ne kadar fazlaysa, arazi kullanıcılarının bu tür süreçlerdeki müzakere ve/veya planlama konumu o kadar güçlüdür.

Karar Verme ve Çatışma Yönetimi

Arazi kullanıcıları genellikle arazi kaynakları için rekabet ettiğinden, çatışmalar planlamanın başarısını tehlikeye atabilir. Böylece projeler, çatışma yönetimiyle ilgili sorunlarla doğrudan karşı karşıya kalır. Projelerin bu alanda ne ölçüde ve hangi başarı ile yer alması gerektiği sorusu kapsamlı bir şekilde tartışılmaktadır. Örnek: Hindistan 75 ve tartışmalı olarak kabul edilmektedir. Çatışma yönetiminin her derde deva olmadığını ve hiçbir projenin üretemeyeceği sonuçların kabul edilmemesi gerektiğini belirtmek önemlidir.

Çatışmalar

Bir projenin zaman ufkunu veya çerçevesini bozan çatışmalar vardır. Örnekler, yeni yetiştirme sistemlerini tanıtırken veya tarımsal reformları gerçekleştirirken yaşanan üretim sorunudur. Uygulamada, "sıcak" ve "soğuk" çatışmalar arasında bir ayrım yapılması önerilir. "Soğuk" çatışmalar, kelimenin tam anlamıyla bir projeyi soğuk bırakabilir. Gizli olmalarına rağmen, planlama süreci üzerinde hemen hemen hiçbir etkileri yoktur. Ancak "sıcak" çatışmalar vardır, tarafların işbirliği yapmayı reddetme potansiyeli olduğu için eyleme ihtiyaç vardır. Bu, planlamanın başarısını tehlikeye atacaktır. Dolayısıyla çatışmanın türü yaklaşımı belirleyecektir. Belirli bir prosedürün lehinde veya aleyhinde verilen karar, ihtilafları çözümenin yerel yöntemlerine uyarlanmalıdır. Proje, sonuçlarının farkında olan tarafsız bir arabulucu olarak rolünü açıkça tanımlamalıdır. "Yoksulların ve dezavantajlıların avukatı" olarak görünüyorsa, nüfuzlu, büyük toprak sahipleri tarafından tarafsız bir taraf olarak kabul edilmemesi olasıdır. Ayrıca bu etkili gruplar, arazi kullanım planlaması sürecine de entegre edilmelidir. Sürdürülebilir bir planlama başarısı elde etmek için onlarla bir diyalog başlatılmalı ve sürdürülmelidir. Bu nedenle, her iki katılımcı grubuna, daha iyi durumda olanlara ve dezavantajlılara avantaj sağlayacak çözümler bulunmalıdır.

Projenin Rolü

Aynı zamanda, projenin önemli bir işlevi de dezavantajlı grupları güçlendirmektir. Bu, topraksız insanları veya kadınları açıkça toplantılara katılmaya davet ederek bile başarılabilir. Katılımcı yöntemler kullanılarak çıkarlarının en azından duyulması ve tartışılması sağlanır. Bir proje, duruma bağlı olarak, bir çatışmanın çözümüne aktif olarak katkıda bulunmaya karar verirse, başlatıcı (tartışmaları başlatma, yuvarlak masa toplantıları veya arabulucu getirme) veya arabulucu (müdahalede yer alan taraflar

arasında arabuluculuk yapma) rolünü üstlenir fikir ayrılığı). Çatışmayı çözmek için bir strateji geliştirmek için, tarihinin kesin bilgisi gereklidir, tarafların farklı bakış açıları tanınmalı ve oyunun kuralları sabitlenmelidir. Taraflar daha önce çatışmayı nasıl ele aldı? Güç veya çoğunluk yarası geçerli mi? Arazi kullanımı ihtilaflarıyla ilgilenen bir hakem, yerel bir otorite var mı? Katılımcılar müzakere yoluyla çatışmayı çözmeye istekli olmasaydı ne olurdu? Bir proje bir anlaşmazlığı çözmek için müzakereler önermeden önce; katılımcıların bu tür müzakerelere katılmaya istekli olduklarından emin olunmalıdır. Hangi grupların ve kurumların müzakere ve planlama sürecine dahil olacağı, paydaş grupları ve destekleyici kuruluşlar arasındaki önceki işbirliğinden ortaya çıkacaktır. Her durumda, aşağıdaki taraflar dahil edilmelidir:

- doğrudan veya dolaylı olarak etkilenenler,
- sorumlu olanlar,
- yetkin olanlar,
- destekleyebilecek veya motive edebilecek kişiler ve
- Dahil edilmedikleri takdirde süreci sekteye uğratabilecek olanlar.

Müzakere sürecinde tüm katılımcıların çıkarları ortaklaşa ve ayrıntılı olarak analiz edilecektir. Buradan yola çıkarak, kimin kendi çıkarlarını gerçekleştirmek için kime ihtiyacı olduğu, kimin ortak çıkarları olduğu kadar kimin rekabet eden çıkarları olduğu ve işbirliği potansiyellerinin nerede ortaya çıktığı ortaya çıkacaktır. Tüm katılımcıların çıkarlarını ortaya koyması ve savunması zaten önemli bir sonuçtur. Doğrudan tartışmalar daha fazla anlayış yaratır ve anlaşma sürecini kolaylaştırır. Anlaşmazlığa dahil olan taraflarla, bu konuda mutabık kaldıkları ve şeffaflık sağlandığı sürece, geçici olarak ayrı ayrı müzakere etmek mantıklı olabilir. Arazi kullanım planlama sürecini felce uğratabilecek zor anlaşmazlık durumlarında, başlangıçta en küçük ortak paydada anlaşmaya varmak yardımcı olabilir. Kalan ihtilaf alanları açık tutulacak ve sonraki müzakerelerde açıklığa kavuşturulacaktır. Çatışmalar dinamikler ve pozisyonlar ve ittifaklar değişebilir. Genel olarak, bir çatışma çözme alıştırmalarına katılan taraflar, daha önce üzerinde tartıştıkları tartışmalarda bunu çözenin belirli bir yolunu temsil ederler. Ancak, tüm tarafların çıkarlarını dikkate alacak şekilde, çatışmayı çözenin yollarını ortaklaşa aramak için, tarafsız moderatörlerle çalışmak faydalı olacaktır. Herhangi bir çıkarı temsil etmemelidirler ve tüm gruplar tarafından kabul edilmelidirler. Bölgedeki egemen güç yapılarına aşina olmalı ve onlarla başa çıkabilmelidirler. Moderatörler, tartışmanın adil olmasını sağlar ve katılımcı grupların herkes tarafından kabul edilebilir çözümler bulmasını sağlar. Bunlar uygulanabilir bir sonuç olarak formüle edilmeli ve belgelenmelidir (yazılı olarak). Bu aynı zamanda dışarıdan gelenlerin müzakere sürecini uzlaştırmasını ve yeniden yapılandırmasını sağlayacaktır.

Bilgi

Katılımcıların bilgilerinin durumu eşit veya yetersiz ise müzakereler zordur. Bağımsız olarak, karar verme sürecinin oluşumu ve seyri, bilgi akışının ve şeffaflığın garanti edilmesi de önemlidir. Bu, medya çalışmaları, toplantı tutanakları, bilgilendirici toplantılar, kara tahtalar vb. ile desteklenebilir. Benzer sorunları olan veya halihazırda çözüm bulmuş topluluklarda bilgilendirici ziyaretler faydalı olabilir. Tiyatro gösterileri veya rol oyunları, gerilimi azaltabilir veya çatışmaları açığa çıkarabilir ve birçok projede etkili olduğunu kanıtlamıştır.

İkilem

Egemen Güç Yapılarıyla Başa Çıkmak

Müzakere ve karar verme süreçleri, sosyal rütbe ve güç tarafından belirlenir. Federal Almanya Hükümeti'nin kalkınma politikası yönergeleri bağlamında, bir proje, sosyal konumları nedeniyle kendilerini daha az ifade edebilen veya hiç ifade edemeyen ve karar alma süreçlerinde çıkarlarını temsil eden veya uygulayamayanları desteklemelidir. İşlem. Uygulamada bu talep projeler için bir açmazdır. Bir yandan, katılımcı prosedürler, mümkünse, ilgili tüm gruplara çıkarlarını ifade etme ve müzakere etme şansı vermeyi amaçlar. Proje, moderatör veya katalizör olarak "tarafsız" bir rol üstlenmelidir. Öte yandan, güç dengesizlikleri değiştirilmelidir. Resmi bir katılım sürecine rağmen, egemen güç takımı yıldızlarının kalkınma politikası kriterlerine uygun olmayan sonuçlara ve kararlara yol açması durumunda dezavantajlı gruplardan taraf alınır. Bu, örneğin, kadınların geleneksel kullanım hakları tazminat önlemleri olmaksızın kısıtlandığında, aslında kadınlar kalkınma siyasetinde öncelikli hedef grup olduğunda geçerlidir. Bu nedenle bir proje, geliştirme politikasının direktiflerini kalıcı olarak yerine getirmeyi sağlamalıdır. Ayrıca arabulucu veya moderatör rolünü de takip edecektir. Verilen genel koşullar çerçevesinde dezavantajlı grupların çıkarlarını ifade etmeleri mümkün değilse, proje bu sorunu çözmek için mekanizmalar arayacaktır, örn. Kadınların yukarıdaki örnekte olduğu gibi bir köyde çıkarlarını ifade etmeleri ve kullanım haklarını talep etmeleri mümkün değilse, ancak toplantıdan önce kadınlarla ayrı bir görüşme yapılabilir. Sonuçları sunmak için seçilen biri olmalıdır.

Çatışmalar

Bu nedenle projenin çelişkiler yaratması veya görünür hale getirmesi mümkündür. Örneğin, kadınlar aile reisine karşı daha fazla kullanım hakkı talep ettiğinde, gençler yaşlılara karşı ya da kiracılara karşı büyük bir toprak sahibine karşı talepte bulunduğu. Ayrıca, iktidardaki arazi kullanım hakkını değiştirmek AKUP'un amacı değilse, bu konu katılımcı planlama çerçevesinde sorun analizinin ana konusu haline gelebilir. Katılım ciddiye alınırsa içerikler sabitlenmez ve yakıcı sorunlar göz ardı edilemez. Proje, bu tür çatışmalarla uğraşmanın, ilgili daha zayıf taraflar için olumsuz ve hatta tehlikeli sonuçlara yol açabileceği konusunda net olmalıdır. Dezavantajlı grupların kendilerini ifade etme kapasitelerini geliştirmek ve onları desteklemek geleneksel bir toplumda tüm sosyal yapıyı bozma etkisine de sahip olabilir. Bu durum, yenileri yerleştirilmeden önce eski davranış kurallarının kaldırılması durumunda geçerlidir.

3.7 Planların Değerlendirilmesi ve Gerçekleştirilmesi

Belli bir süre sonra genel şartlar ve menfaatler değiştiği için bir planın hayata geçirilmesi zorunlu hale gelir. Diğer bir neden, önceki planın uygulanmasıyla ilgili deneyim olabilir. Genel koşullar ve değişen ilgi alanları hakkında bilgi ve ayrıca önceki uygulama (İ&D) deneyiminin değerlendirilmesi, bir planın hayata geçirilmesi için önemli bir temel oluşturur. Arazi kullanım planlarının çeşitli bölümleri, farklı derecelerde ayrıntıya, yükümlülükler, zaman ufkuna ve sürecin farklı bir doğasına sahiptir. Ön planda, bir peyzaj biriminde önerilen arazi kullanımı, yüksek derecede zorunluluk, düşük ayrıntı derecesi ve daha uzun zaman ufku ile optimal kullanım olarak ortaya konmuştur. Sonraki arazi kullanım planı, ilgili arazi kullanıcılarının mevcut isteklerine göre özel olarak hazırlanmış, alt birimlerine veya parsellerine atıfta bulunan ve nispeten kısa bir süreyi kapsayan arazi kullanımının farklılaştırılmış ve ayrıntılı bir tanımıdır (3-4 yıla kadar). Planı aşamalı olarak güncellemek için, planlama ve uygulama sürecinde tüm katılımcıların önemli ölçüde zaman ve katılım sağlaması gerekir. Bitmek bilmeyen toplantılar, belirli

çiftçi gruplarında hızla strese giriyor ve bir motivasyon kaybına yol açıyor. Ayrıca, arazi kullanım planı, sürekli olarak tekrarlanamayacak bir süreç olan tüm "resmi" onayları almalıdır. Ayrıca, sık sık değiştirilen bir plan, katılan çiftçi gruplarının görüşüne göre genellikle iyi kalitede değildir. Ancak bu, güvenilirlik kaybına yol açan bir patchwork. Bir teknisyen veya yönetici ekibindeki sürekli planlama, bir köydeki planlamadan biraz farklıdır.

Planı Güncelleme Süresi

Bu nedenle, arazi kullanım planının yalnızca belirli bir süre sonra, ancak sabit sınırlar içinde, yani her 3 ila 4 yılda bir güncellenmesi tavsiye edilir. Bu arada, arazi kullanımındaki değişikliklerin kabul edilebilir sınırlar içinde yapılıp yapılmadığının doğrulanması gerekir. İzinsiz arazi kullanımının "dengesizleştirici" olduğu durumlar varsa, bunlar "ihlal" olarak kabul edilecektir. Köy düzeyinde uygun bir ruhsatlandırma ve denetim mekanizması kurulmalı ve uygun şekilde çalıştığından emin olmak için düzenli kontroller yapılmalıdır. Uygun bir köy yapısı teşvik edilmelidir.

Bütçe planlaması

Arazi kullanım planındaki bir değişiklik, uygulama maliyetinin de (finansman ve işçilik) gözden geçirilmesini gerektirir. Genel olarak, harcamalar önceden planlanmalı ve sınırlı bir bütçe içinde tutulmalıdır. Proje, planın uygulanması için iki seçeneğe sahiptir.

- 1) Köye, tüm teknik müdahalelerin kapsanması gereken mevcut finansmanın üst sınırı konusunda tavsiyede bulunmaya karar verebilir. Bu nedenle, yeni teklifler de dahil olmak üzere arazi iyileştirme önlemleri için mali yatırımların hacmini de temsil eder.
- 2) Ek finansman, ya arazi kullanıcılarının kendileri aracılığıyla ya da daha sonra planın kısmi bir uygulaması için sözleşmeye dayalı bir bileşen olarak giren ek hükümet ya da uluslararası finansman yoluyla bulunabilir.